DOMINIQUE DEMERS

Yeni Futbol Antrenörü

Resimleyen: Tony Ross

5. baskı

Çeviren: İpek Şoran

CAN ÇOCUK

Bu tanıtım kopyası Can Çocuk okurları için özel olarak hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

CAN ÇOCUK

The New Football Coach, Dominique Demers
© Dominique Demers, 1997
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2020
Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır. Tüm hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-4781-6

1. Basım: 2020
5. Basım: 2000 adet, Mayıs 2023

Çeviren: İpek Şoran
Resimleyen: Tony Ross

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Tuğçe Özdeniz
Son Okuma: Mustafa Aydın
Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)
Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Pasifik Ofset; Sertifika No: 12027
Adres: Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi
A Blok No: 3/1 Z. Kat Avcılar, İstanbul

Yeni Futbol Antrenörü

DOMINIQUE DEMERS

Çeviren: İpek Şoran

Resimleyen: Tony Ross

DOMINIQUE DEMERS

1956 yılında Quebec, Kanada'da doğan Dominique Demers, lisansüstü ve doktora eğitimini çocuk edebiyatı alanında tamamladı. Çocuklar, gençler ve yetişkinler için kaleme aldığı çok sayıda kitabı var. *Bayan Charlotte'un Maceraları* dizisiyle dünya çapında üne kavuştu. Demers Montreal'de yaşıyor ve yazmaya devam ediyor.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Acayip Bir Bakan • Gizemli Kütüphaneci • Yeni Öğretmen

İçindekiler

Yvette Sinirtörpüsü Meydan Okuyor! 7
Sımalalamiyam İsteyen? 14
Biri Beni Çimdiklesin Lütfen 20
Seni Çok Ama Çok Seviyorum Anatole 27
Meşhur Profesör Martinonini 32
Kurbağacık'ı Meksika'ya At! 36
Biraz *Sıplink* Lütfen! 43
Cevap Gökyüzünde 48
Herkese Çekirge Suyu 50
Bayan Charlotte'un Sırrı 56
Dört Dörtlük Bir Vuruş 60
Goller ve Öpücükler 68
Son 73

Yvette Sinirtörpüsü Meydan Okuyor!

Geldiğini görür görmez hemen tabanları yağladım. Kuzenim Marie beni, "Göreceksin Jeremy, Bayan Charlotte çok... farklıdır," diye uyarmıştı uyarmasına ama BU KADARINI da beklemiyordum doğrusu.

Hadi şöyle diyelim, onun *bu kadar* farklı olmasını beklemiyordum. Marie, Bayan Charlotte'un fasulye sırığı gibi uzun ince olduğundan, yaşını başını aldığından, giydiği tuhaf kıyafetlerinin yanı sıra bir de yuvarlak tepesini saymazsak cadılarınkini andıran bir şapka taktığından hiç bahsetmemişti.

Özgün olmaya bir itirazım yok. Buradaki sorun, Bayan

Charlotte'un şık giyinmeyi gerektiren bir partiye davet edilmiş olmamasıydı. İmdadımıza yetişmeye gelmişti. Paçamızı kurtarmaya. En azından ben öyle düşünüyordum.

Görevi çok basitti: Black Duck Brook Futbol Kulübü'nün oyuncularını eğitmek. Yani *benim kulübümün.* Ve sezonun son maçında ne yapıp edip Blueberry Bay'in futbol takımını yenmemiz gerekiyordu. Ne yapıp edip derken abartmıyorum. Zaten sorun da bu ya...

Okul müdiremiz Paulette Sinirtörpüsü, Blueberry Bay Okulu'nun müdiresinin ikizi. İki müdire –neredeyse– anaokulundan beri birbirleriyle didişme halinde, hâlâ da en ufak şey için bile tartışıyorlar. Bu sefer her ikisi de okullarına dünya çapında ünlü futbolcu Tony Pekmuhteşem'in ismini vermek istiyor. Tony Pekmuhteşem şu an İngiltere'de yaşıyor, ama doğum yeri Black Duck Brook ile Blueberry Bay'in tam ortası.

Öğrenciler olarak bizimse umurumuzda bile değil bu. Okulun adının değişmesi hayatımızda ne değiştirecek sanki. Yine de halimiz yaman!

Birkaç hafta önce, Yvette Sinirtörpüsü kız kardeşine, yani okul müdiremiz Paulette'e meydan okudu: Sezonun son maçını kazanan okul adını Tony Pekmuhteşem Okulu olarak değiştirecekti. O gün bugündür, Paulette Sinirtörpüsü her sabah sekiz buçukta hoparlörden "Zafer bizim olacak! Mutlaka kazanmalıyız!" diye haykırıyordu. Bunu duyunca mideme kramplar giriyordu.

Rakiplerimiz çok sağlam bir antrenör bulmuştu: Emekli albay Reginald Turpgibi, Yvette Sinirtörpü-

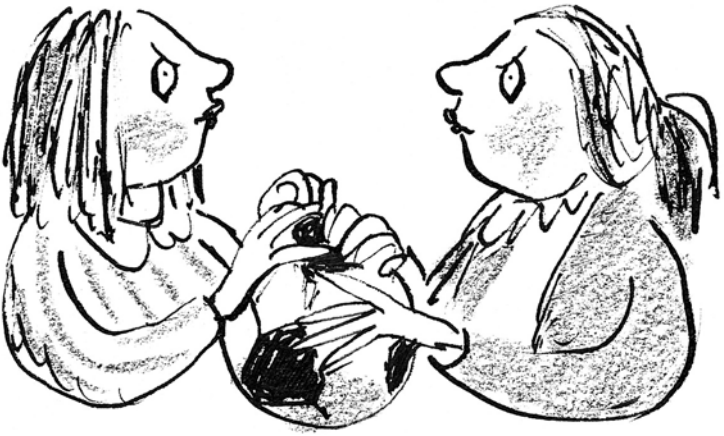

sü'nün kocasıydı; çok katı, aşırı disiplinli ve kafasına koyduğunu yapan bir adamdı. Kazanmak için elinden geleni ardına koymayacaktı.

Bu haberi alan antrenörümüz Ed Titrekbacak hemen istifasını verdi. Üstüne üstlük, kimse onun yerine geçmeyi göze alamıyordu. Reginald Turpgibi'yi karşısına almaktan herkesin gözü fena halde korkuyordu!

Antrenörümüzün bizi öylece ortada bırakıp gittiği gün, kuzenim Marie'yi aradım. Güvenebileceğim biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı. Bana yine şu meşhur Bayan Charlotte'un hayatını değiştirdiğinden bahsetti. İşte o fikir aklımıza bu anda geldi!

Marie, Paulette Sinirtörpüsü'nü arayıp başka bir okulun müdiresiymiş gibi konuşarak ona bir futbol antrenörü önerdi. Kuzenim rol yapmada müthiş yeteneklidir. Bayan Charlotte'a öyle övgüler yağdırdı ki PS –bizim

müdireye böyle deriz– onunla tanışmaya bile gerek duymadan kadını işe aldı!

Şimdi tek yapmamız gereken bu sözümona muhteşem Bayan Charlotte'un izini bulmaktı. Fakat küçük bir sorunumuz vardı: Kadının adresi yoktu! Marie'nin aklına çeşitli ilanların verildiği bir internet sayfasına mesaj bırakmak geldi. Ve işe yaradı! Gerçi nasıl işe yaradığı konusunda en ufak bir fikrim yok. Mesaj bana gizli bir kod gibi gelmişti. Sadece içinde Gertrude adının geçtiğini hatırlıyorum.

Gelgelelim şu an bunların hiçbirinin önemi yok. Önemli olan, sezonun son maçından alnımızın akıyla çıkmamız. Eğer başaramazsak utançtan yerin dibine geçeriz. Yenilirsek yüzlerce izleyiciye alay konusu oluruz. Üstelik yalnızca rakip takımın taraftarları da değil! Komşularım, ailem, arkadaşlarım ve okulun bütün kızları fena halde yenilgiye uğradığımıza şahit olacak. Kaldı ki en kötüsü bu değil! En kötüsü babam, onu hayal kırıklığına uğrattığımı senelerce olmasa bile haftalarca söyleyip duracak. İşte bu benim yerin dibine geçmem için yeter de artar.

Futboldan nefret ediyorum ve bunun için milyonlarca geçerli sebebim var. Hepsinden önce, berbat oynuyorum. Bildiğiniz berbat. İşe yaramaz bir oyuncuyum, umutsuz vakayım, korkunç bir oyuncuyum, futbolda tam bir faciayım. Seçme şansım olsa satranç oynardım, futbol değil. Strateji oyunlarında iyiyimdir. Taktik yaratmada, rakibin hamlelerini kestirmede ve zekâmı kullanarak onu alt etmede üstüme yoktur. Ne yazık ki

babam tam bir futbol hastası ve *Sports Plus* adında bir dükkânı var. Ed Titrekbacak'ı beni takıma alsın diye zorlayan da babam zaten.

Takımın yıldız oyuncusu ve tam bir baş belası olan Fred Hırsküpü'nden tonla hakaret işitmemin sorumlusu da babam. Fred'in marifeti nedir diye soracak olursanız, bütün kızların önünde avazı çıktığı kadar "Kazma Jeremy!" diye bağırmak!

Fred dün Bayan Charlotte'un spor salonuna girdiğini görünce, onun yeni antrenörümüz olacağını aklının ucundan bile geçirmedi. Diğerleri de öyle. Takım arkadaşlarım bu gizemli Bayan Charlotte hakkında beni soru yağmuruna tutuyordu, herkes merakla onunla tanışmayı bekliyordu. Birinci ligde oynamış mıydı acaba? Ünlü bir takımın antrenörlüğünü yapmış mıydı hiç?

Ne diyeceğimi bilmiyordum. Kuzenim, eski öğretmeni Bayan Charlotte'un bu iş için biçilmiş kaftan olduğunu söylemişti söylemesine ama nedenini açıklamamıştı. Tam bir şeyler uydurmak üzereydim ki bu tuhaf kadın önümüzde dikiliverdi. Bu acayip şapkalı, fasulye sırığını andıran kadın bizim yeni antrenörümüz olabilir miydi sahiden? Midem kocaman bir düğüm olmuş gibi sıkıştı.

Bayan Charlotte öylece durup neşeli mavi gözleriyle bize sakince gülümsedi. Bizim de öylece dikilip kadına aval aval baktığımız birkaç saniyeden sonra takımımızın hem en hızlı hem de en nazik oyuncusu Priti, Bayan Charlotte'a, "Size yardımcı olabilir miyiz?" diye sordu. Fasuyle sırığı, "Yok canım, asıl ben size yardım etmeye geldim!" diye cevap verdi. Sonra da, tıpkı filmlerde

kralları kraliçeleri selamlarken yaptıkları gibi, parmak uçlarında dönerek reverans yaptı. Ardından şöyle dedi: "Ben Bayan Charlotte, yeni futbol antrenörünüzüm!"

On çift göz bana dönüp kötü kötü baktı. Takım arkadaşlarımın okul müdiremiz korkunç PS'nin ta kendisiyle antrenman yapmayı tercih edeceğine dair bir izlenime kapıldım. Bayan Charlotte tam o sırada, "Bugün kaybetmeyi öğreneceğiz!" diye bir açıklama yapmasaydı, takım arkadaşlarımın beni ufak parçalara ayıracağından emindim.

Evet evet, gerçekten böyle demişti! Bunu duyan arkadaşlarım öyle afallamışlardı ki beni püre haline getirmeyi filan büsbütün unutmuşlardı.

Hepsi öylece kalakalmış, Bayan Charlotte'un söyleyeceklerine kulak kesilmişti.

Sımalalamiyam İsteyen?

Bayan Charlotte şaka yapmıyordu. İlk antrenmanımızın amacı bize kaybetmeyi öğretmekti! Ama öncelikle Fred Hırsküpü'nü sahada bize katılmaya ikna etmesi gerekiyordu.

"Futbolda," dedi Bayan Charlotte, "her zaman bir takım kazanır, diğeri de kaybeder. Galibiyet müthiştir, gelgelelim mağlubiyet ondan da iyi olabilir!"

Fred Bayan Charlotte'un sözünü kesti. "Pekâlâ, bu kadar soytarılık yeter! SİZ kaybetmeyi öğrenmiş olabilirsiniz, ancak BİZ nasıl oynayacağımızı biliyoruz ve amacımız KAZANMAK. Eğer buna itirazınız varsa, gidin PS ile görüşün."

Hepimiz Fred'le hemfikirdik. Kısa bir sessizlik oldu. Bizim takımın şakacısı Laurence'ın da hep dediği gibi karıncanın nefes alıp verişleri bile duyulabilirdi.

"Nasıl oynayacağınızı biliyorsunuz, öyle mi?" diye sordu, pek ikna olmuşa benzemeyen Bayan Charlotte. "Hadi gösterin bakalım!"

Hemen yerimizden fırladık. Bir tek Fred kımıldamadı.

"Bir şartla," dedi Fred, pazarlık etmeye çalışır gibi. "Önce *siz* bize nasıl oynadığınızı gösterin. Futboldan anlar bir haliniz pek yok.

Takımdakilerin çoğu kahkahalara boğuldu. Ama Bayan Charlotte hiç aldırmadı. "Yaşasın!" diye bağırdı, heyecanlı bir çocuk gibi ellerini çırparak.

Spor salonundan çıkıp sahaya doğru yürüdük. Yeni antrenörümüzün kim bilir ne derisinden yapılma bir çanta taşıdığını ancak o zaman fark ettim. Sonra da çantasından bir futbol topu çıkardı. Sıradan bir futbol topuna benziyordu. Rahat bir nefes aldım. Fakat hemen ardından Bayan Charlotte, "Sizi... Anatole ile tanıştırayım!" dedi.

İşte o saniye hepimiz ardımıza bile bakmadan oradan kaçmak istedik. Gelgelelim bunun için zamanımız yoktu, çünkü Bayan Charlotte Anatole ile oynamaya başlamıştı bile. Profesyonel futbolcu gibi oynuyordu, adeta şov yapıyordu! Topu bir omzundan diğerine geçiriyor, başında, dizinde, sırtında ve hatta poposunda sektiriyordu... Fred'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Bunu yapmayı nerede öğrendiniz?" diye sordu Lau-

rence, Bayan Charlotte oynamaya ara verince. Kadının gözleri parlıyordu, üstelik nefes nefese de kalmamıştı.

"Şey, Anatole ile hikâyemiz çok eskiye dayanır..."

Maça başlayalı henüz üç dakika olmuştu ki yeni antrenörümüz üçüncü golünü attı. Sadece iyi oynamakla kalmıyordu, çok eğlendiği de o kadar belliydi ki. Sanki onun için şu koca dünyada siyah beyaz bir topun peşinde koşmaktan daha iyi bir şey yoktu.

Normalde antrenörler takımlarını izler. Saha kenarında gözlem yaparlar, gözlemlerini paylaşırlar, taktik

ve tavsiye verirler ve hata yapan oyuncaları azarlarlar. Biliyorum, çünkü bugüne dek yeterince azar işittim!

Bayan Charlotte farklıydı. Önce, biz iki takım kurmaya çalışırken tek başıma oynayacağım diye tutturdu. Sonra, onun takımı kazanınca Fred öfkeden kudurdu. Ezilerek yenilmişlerdi; bense kazanan taraftaydım, ki bu duyulmadık bir şeydi!

Bayan Charlotte'un coşkusu üzerimizde sihirli iksir etkisi yaratmıştı. Futboldan ne kadar nefret ettiğimi bile unutacaktım neredeyse. Bayan Charlotte şakalar yapıp kahkahalar atarak hepimizi yüreklendiriyordu. Herkes kendini aşmıştı. İkinci maçı Fred'in takımı kazandı. Fred bugüne dek hiç bu kadar iyi oynamamıştı.

Antrenmanımız bitince Bayan Charlotte Anatole'u hafifçe okşadı ve özenle çantasına yerleştirdi. Top bir canlıydı sanki!

"Hadi bugünkü maçın en iyi oyuncusunu seçelim," dedi yeni antrenörümüz. "Sizce kim bu onura layık?"

Herkes bakışlarını zafer edasıyla gülümseyen Fred'e çevirdi. Gollerin çoğunu onun attığını söylemeye gerek yok herhalde.

"Fred mi? Yok, yok. Ben kimin daha *iyi yenildiğini* öğrenmek istiyorum."

Kimseden çıt çıkmadı. Antrenörümüzün bizi kışkırtmak için kasıtlı olarak bunu söyleyip söylemediğini merak ediyorduk. Aksi takdirde keçileri kaçırmış olmalıydı.

"Düşünün bakalım. Yarın en iyi cevabı verene benden sımalalamiyam!"

Bu tanıtım kopyası Can Çocuk okurları için özel olarak hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

DOMINIQUE DEMERS

Yeni Futbol Antrenörü

Black Duck Brook futbol kulübünün yeni antrenörü Bayan Charlotte'un çocukları büyük maça hazırlarken kullandığı tuhaf yöntemler var: Antrenmanlarda çocukları futbol toplarıyla konuşturmak ya da onlara *sımalalamiyam* adlı gizemli karışımdan içirmek gibi... Bunlarla kalsa yine iyi! Bayan Charlotte takıma maçı nasıl kaybedeceklerini de öğretiyor ve hepsinden önemlisi, oyundan keyif almayı... Kulağa inanılmaz gelse de bu tuhaf yöntemler işe yarıyormuş gibi görünüyor. Ta ki takımın yıldız oyuncusu rakip takıma geçmeye karar verinceye kadar...

"Bayan Charlotte'un Maceraları" serisinin yeni kitabı, kendine inanmak ve klişeleri altüst etmek üzerine ilham verici bir hikâye.

roman

YAŞ	8	9	10	+

cancocuk.com

ISBN: 978-975-07-4781-6

9 789750 747816